

P

P

- Ржѣвѣю, εσν. παρτ. ρζάβѣχζ. ἄορ. ἦζορζάβѣχζ. μ. ἦζορζάβѣю, εσн. ἰόομαι - οὔμαι, κατιόμαι-οὔμαι. (ἄλλοτε αὐξάνει διὰ τῆς ѡт. Ἔираχ. 12. 12. ѡтορζάβѣ. κατίωσε. ἀντὶ τοῦ ἦζορζάβѣ. παρὰ τοῖς νεωτερ. καὶ διὰ τῆς ζα).
- Ржѣ, ἔσн (ἡ αὐξήσ. αὐτοῦ ἐς ἰν ἀμφίβολ. ἀλλὰ πιθανωτέρα δοκεῖ ἢ πο). παρτ. ρζάχζ. χρεμετίζω.
- Рѣза, ѡ. θηλ. ἰμάτιον, θοιμάτιον, ἐσθῆς, χιτῶν. παρβλ. одѣжда.
- Рѣмлянинъ, α. ἄρσ. Ῥωμαῖος.
- Рѣмски. ἐπιρ. Ῥωμαῖστί.
- Рѣмскій, α, ѡ. ἐπιθ. Ῥωμαϊκός, ὁ τῆς Ῥώμης.
- Рѣмъ, α. ἄρσ. (ἡ πόλις) Ῥώμη.
- Рѣстѣю, εсн. = ρήψѣ.
- Рѣторѣка, н. θηλ. (ἐλλ.) ῥητορικὴ. = вѣтѣйство.
- Рѣψѣ, εсн. ρησάχζ. καὶ πλέου οὔ. τρέχω, διατρέχω (κυρίως ἐν ἰπποδρομίῳ) = ρησάю.
- Рѣкъ, α (καὶ ρβὰ). ἄρσ. λάκκος, βόθρος. παρβλ. ѣма.
- Рѣкъ, α. ἄρσ. κέρασ. § — П-малѣѣевъ. τὸ κέρασ τῆς Ἀμαλθείας.
- Родѣтелевъ, α, ѡ. ἐπιθ. (κτητ.) ὁ τοῦ γεννήτορος, τοῦ γονέως.
- Родѣтелиница (καὶ-телиница), ѡ. θηλ. γεννήτρια, γεννήτειρα, γενέτιс, τοκάс, λοχεύτρια.
- Родѣтель, α. ἄρσ. γεννήτωρ, γεννητῆρ, γεννητῆс, γενέτιс, γονεὺс, τοκεὺс.
- Родѣтельный, α, ѡ. ἐπιθ. γεννητικὸс, γόνιμοс. 2) = родѣтелевъ = родѣтельскій. § — падежъ, παρὰ γραμματ. ἡ γενικὴ πτῶсис.
- Родѣтельскій, α, ѡ. ἐπιθ. ὁ τοῦ γεννήτορος, τῶν γενέων.
- Родоуѣлатель, α. ἄρσ. γενεσιουργός.
- Родолюбецъ, ѡ. ἄρσ. φιλογενῆс.
- Родоначѣльникъ, α. ἄρσ. γενεσιάρχης.
- Родослѡбіе, ї. οὔδ. γενεαλογία.
- Родство, а. οὔδ. = родство. 2) γένεсис, γενεαλογία, κατὰ γωγή. (εὐαχ. Ματθ. 1. 1. κнѣга родства. βίβλος γενέсеωс). 3) = рождество. (139. сдѣво родство. διττὴν γέννηсιν).